

Négyszázán a VII-re

Hétfőn ülést tartott a Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága. Részt vett és felszólalt a tanácskozáson Pullai Árpád, az MSZMP Központi Bizottságának titkára is.

Nádasdi József, a KISZ Központi Bizottságának titkára beszámolt a IX. Világifjúsági Találkozó nemzetközi előkészületeiről, majd — az intéző bizottság nevében — javaslatot terjesztett elő a hazai tennivalókra és a Szófiába utazó magyar delegáció feladataira. Egyebek között elmondta, hogy a július 28 és augusztus 6 között sorra kerülő seregszemlén gazdag program várja a bolgár fővárosba érkező fiatalokat.

Nádasdi József ezután az intéző bizottság nevében indítványozta, hogy 400 tagú küldöttség képviselje hazánkat a IX. Világifjúsági Találkozón. Ebből 110-en a kulturális, 35-en pedig a sportdelegáció tagjaiként utazzanak Szófiába. A delegáció együttesen és minden tagja külön-külön is reprezentálja hazánkat, ifjúsági szövetségünket, a magyar ifjúságot, eszméinket és politikai elveinket — hangsúlyozta, majd elmondta, hogy a magyar küldöttség a tervek szerint Jugoszlávián keresztül autóbusszal utazik Szófiába. A hivatalos delegáción kívül hatszáz tagú turistacsoport látogat a bolgár fővárosba, a IX. Világifjúsági Találkozó időszakában.

A KISZ Központi Bizottsága egyhangúlag elfogadta Nádasdi József referátumát, az abban foglalt javaslatokat, illetve a IX. Világifjúsági Találkozóval foglalkozó határozatot hozott.

Az ülés résztvevői második napirendi pontként Szabó Jánosnak, a KISZ Központi Bizottsága titkárának előterjesztése alapján megválasztották és határozatba foglalták a KISZ tömegpropagandájának feladatait és rendszerét.

Újabb élüzemek Szegedi Postaigazgatóság

A Szegedi Postaigazgatóság Csongrád, Bács-Kiskun és Békés megye területén működő hivatalai és üzemei — melyekben mintegy 5 és fél ezren dolgoznak — a tavalyi jó munkájuk eredményeként megkapták a kitüntető *élüzem* címet. Az érte járó oklevelet tegnap, hétfőn délután a szegedi Hungáriában rendezett ünnepségen adta át dr. Buják Konstantin, a Magyar Posta vezérigazgató-helyettese Fodor Istvánnak, a szegedi igazgatóság vezetőjének.

Az ünnepségen az MSZMP Csongrád megyei bizottsága képviselőjében dr. Komócsin Mihály, a megyei pártbizottság titkára, az MSZMP Szeged városi bizottságának képviselőjében Kiss Károly, a városi párt-vezérigazgató bizottság tagja, a MÁV Szegedi Igazgatóságának vezetője vett részt.

A három megyéből összegyűlt dolgozóknak Buják Konstantin vezérigazgató-helyettes tolmácsolta a végzett jó munkáért járó elismerést, elemezte az igazgatóság és a posta operatív egységeinek munkáját és az új gazdasági mechanizmusban rájuk váró feladatokat. Utána Csáki László, a postás szakszervezet központjának nevében üdvözölte a kitüntetett dolgozókat. Megemlékezett a társadalmi munkásokról, akik jó párt- és szakszervezeti munkájukkal

részesek voltak a siker kivívásának.

Ezután a Zrínyi Ilona általános iskola *úttörőcsapata* üdvözölte az ünnepség résztvevőit, majd az igazgatóság dolgozóit nevében Fodor István igazgató köszöntötte meg az élüzem címet. Ezután vették át dr. Buják Konstantintól *kitüntetésüket és jutalmukat* azok a dolgozók, akik a három megyéből résztvettek az ünnepségen. A jutalmak együttes összege 133 ezer forint.

Szeged és a szegedi járás területéről a következők jó munkájukat jutalmazták: a *Posta kiváló dolgozója* kitüntetést és pénzjutalmat kapott Csizmadia Béla, a távbeszélő főközpont vezetője, Bálint Antal postaigazgató-sági előadó. *Vezérigazgatói elismerésben* és pénzjutalomban részesültek a postaigazgatóságról: Fodor István igazgató, dr. Hódi István igazgatóhelyettes, Török József igazgatóhelyettes, Fikert Géza főkönyvelő, Prágai György szakszervezeti területi titkár, Szantner György szakszervezeti titkár, Tövisvári Lajos szakszervezeti tisztviselő, Keresztes Mihály szakszervezeti tisztviselő. *Kiváló dolgozó* kitüntetést és pénzjutalmat kapott: Barna Károly előadó, dr. Bonomi Zoltánné előadó, Dávid László kézbesítő, László Kornélné előadó, Nagy Mária főpénztáros, Jójárt Imre zárlat-

kézbesítő, Tóth József csoportvezető, Rácz József műszerész, Kovács Mihály szerelő, Simon Géza gépkocsivezető, Berényi Józsefné számadásfelülvizsgáló, dr. Hajdú József műszaki területi biztos, dr. Hangai Emil csoportvezető, Kertész József beruházási előadó, Molnár Lászlóné gazdasági hivatal helyettes vezetője, Tóth Ilona személyzeti előadó, Vízváry Ferencné előadó. Soron kívüli kinevezést kaptak ifj. Fábrián Pál, a posta területi tervező iroda vezetője, Kiss Béláné könyvelő, Busa Dezső munkavezető, Bernáth Imre kézbesítő.

A szocialista brigádok közül *arany fokozatot* nyert a *Biztosi*, a *Hírlap* (mindkettő a postaigazgatóságról), a *Béke*, a *Szabadság* és a *Voszod* (mindhárom a szegedi távközlési üzemtől). *Ezüst fokozatot* kapott a *dérszármoló* (postaigazgatóság), a *Ceglédi* (Szeged 1. postahivatal), *Bronz fokozatot*: a *Rózsa Ferenc*, a *Zrínyi Ilona* (Szeged 1. postahivatal), *Esze Tamás* (Szeged hálózati-építő üzem) brigád.

A szegedi járásból *Kiváló dolgozó* kitüntetést és pénzjutalmat kapott: Samu Istvánné segédellenőr (Ásotthalom), Pintér József postakézbesítő (Baks), Németh Antal (Öttömös), Varga Lajos szakkezelő (Sövényháza) és Páll Béláné főellenőr (Széreg).

Látszólagos ellentmondás

Szeged kereskedelmi ellátottságának hiányai egyrészt örökségből, másrészt a gyors fejlődésből származnak. Előbbire talán elég példának, hogy az államosítások idején hatvan olyan üzletet zártak be a városban, melyek helyiségei azóta is más célt szolgálnak. Az utóbbira is megfelelhet egyetlen adat: a lakosság száma 1960 óta körülbelül 25 ezerrel növekedett.

A hibák másik oka a „keretekből” és a „terítésből” ered. Mindkettő a régi gazdasági mechanizmus jeleiről szól, az elosztást szolgálta. Nyilvánvaló: évek kellenek hozzá, hogy tisztán a kereslet-kínálat viszonyai, tehát kereskedelmi eszközök váltsák fel őket. Ezekben a hónapokban érzékeny figyelemmel követjük, miként próbálja a város kereskedelme kihasználni az új lehetőségeket. S mivel még élnek a régi beidegződések, sőt szabályok is, látjuk, hogy a fejlődés olykor valódi, máskor mondvascsinált ellentmondásokra is vezet.

Tavaly ismerkedtünk meg újra a többszektörű kereskedelem fogalmával, ami annyit tesz, hogy bárki legyen egy-egy üzlet tulajdonosa — a tanács, a termelőszövetkezet, a fogyasztási szövetkezet, a nagykereskedelm, a gyár vagy esetleg a „maszek” —, helyet kaphat a város kereskedelmében, ha az eddiginél, a meglevőknél jobban tud alkalmazkodni a fogyasztók igényeihez. Üzletek, vendéglők sora nyílt meg ennek alapján már 1967-ben is, s úgy látszik, hogy a lakosság és az új cégek egyaránt megtalálták velük a számítást. Ismét egy példa: évekig kevés volt a bútor Szegeden, gyér volt a választék is, de miután megnyílt a BÜTORERT demigross áruháza, tavaly ötven százalékkal nőtt a bútorforgalom a városban. Ugyanígy jött tett a RAVILL és a Hanglemezgyártó Vállalat, valamint a városellátó szövetkezet új üzlete a város áruellátásának. S még lehetne tovább folytatni a sort.

A többszektörűség elvét lényegében minden szakember érti, mégis előfordul, hogy a „rég” szektorok egyneműi-ke, különösképpen a tanács kiskereskedelm olykor fenntartással fogadja az új szektorok betörését a piacra. Előfordulnak még egyelőre esetek, mint például a hűselltásban, amikor eleve nem egyformák az esélyek, mert az új cégek nem azokból a „keretekből” részesülnek, amiből ők, tehát nagyobb lehetőségük van a vásárlók jó kiszolgálására, megnyerésére. Nehéz lenne ilyenkor eldönteni, hogy miről is van szó: az egyenlőtlen verseny egy formájáról vagy csupán a versenytől való félelemről. De az bizonyos, hogy félre kellene lépni a szektornak sincs.

A látszólagos ellentmondás a következő: a nagyobb választékot, az új árualapokat biztosító szövetkezetek, nagykereskedelmi vállalatok, stb. részvételére a város kereskedelmi ellátásában éppen azért van szükség, mert a tanács kiskereskedelm egyelőre még nem mindenben képes lépést tartani az igényekkel. Erről leginkább nem is tehetnek. Nem szabad tehát feltételezni róluk, hogy a vállalati érdekeket a vásárlók érdekei elé helyezik, amikor szót emelnek az egyenlőtlen esélyek miatt. Az az elv, mely szerint „inkább ne kapjon a vásárló több és jobb árut, ha nem mi adjuk neki”, nem a szocialista, hanem a tőkés kereskedelem jellegzetes elve.

A tanács kiskereskedelmi vállalatokra is a kezdeményezések, a verseny bátor felvétele jellemző. Maguk is igyekeznek új árualapokat előteremteni, vagy ha előnyösebbnek ítélik, társulnak a termelő gazdaságokkal, iparvállalatokkal. Ily módon segítik a város hűsáruellátását kiegészíteni az állami gazdaságok termékeinek boltja. Vagy a legutóbbi eset: amikor híre ment, hogy a Minőségi Cipőgyár saját boltot nyit Szegeden — mellesleg egy üzletet visszalakított helyiségben —, hamarosan két régi cipőüzlet is profil váltott. A Lenin körúton a Tisza, a Kárász utcában pedig a Duna Cipőgyárnak rendeztek be mintaboltot. Alapos reményünk lehet tehát arra, hogy a bútorhiány megszűnése után a közeljövőben leközdül az évek óta tartó cipőhiány is Szegeden. Szintén a ruházati kiskereskedelmi vállalat szándékozik közös boltot nyitni a Kenderfő- és Szővőipari Vállalattal, s az ő érdemük többek között az is, hogy Szegedre „szoktatják” a gypájú- és terliszter szöveteket gyártó Hazai Fésűsönöi, melynek termékei — a kereskedők nyelvén szólva — olyanok, mint a cukor.

A többszektörű kereskedelem mindegyik szektora jótékonyan hat vissza. Mivel a verseny mindegyiket újabb s újabb erőfeszítésre készíti, végül soron nagyobb jóvedelmet hoz számukra. Legjobb persze a vásárló jár vele, aki szívesen ad ki pénzt, ha több, nagyobb választékú és jobb minőségű áru között találja meg, amit keres. Ami pedig azelőtt sokáig szinte ismeretlen volt: a különböző vállalatok most egymással versengve igyekeznek szolgáltatásokat is nyújtani a vevőknek.

A vásárlót az érdeklő elsősorban, hogy megtalálja-e az üzletben, amit keres. A tulajdonos, a bolt nevének csak akkor jegyzi meg, ha ezek után érdemesnek tartja. A bolt neve mára is lehet, ha azzá teszi a benne kapható áru és a kiszolgálás. Érdemes tehát harcba indulni a vásárló „kegyeért”, észre venni, hogy a „keret”, a „terítés” fogalma egyre inkább a múlté. A gyors iramban fejlődő Szeged lakosságának ellátásához mindenkire szükség van, aki ebben akar és tud többet nyújtani. A különböző kereskedelmi vállalatok értékét nem előlételték, hanem az eredmények döntik el.

Fehér Kálmán

Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat

A Nagyalöldi Kőolaj és Földgáztermelő Vállalat — és ennek szegedi üzeme — kitüntetően dolgozott az elmúlt évben, eredményei alapján elnyerte az élüzem címet. A múlt évi sikeres munkáról tegnap a Kőolajtermelő Vállalat szegedi telepén Juratovics Aladár üzemvezető tartott tájékoztatót.

A vállalat szegedi üzemét 1966 augusztusában szervezték meg. A kutató vállalat által megkeresett lelőhelyeken megkezdődött a kísérleti termelés, ezzel többmillió beru-házást is el kellett végezni. Az állandóan fejlődő termelő üzem a kettős feladatot jól oldotta meg: tavaly mintegy 272 ezer tonna olajat termelt; a szegedi medence kísérőgázai 27 millió köbméter gázt adott a fogyasztóknak. Új tankállomásokat, csővezetékeket készítettek, hozzáláttak a központi létesítmények építéséhez is. A több mint 3 milliárd forintos olajpro-

gram keretében 1967-ben 250 millió forint értékű berendezést adtak át rendeltetésének; ebből 50 millió forint értékű munkát a vállalat szegedi üzemének munkásai végeztek el. Ez azt jelenti, hogy a szegedi olajbányászat legfontosabb termelőberendezései a helyükre kerültek, így sikerülhetett, hogy a vállalat egész évi olajtermelésének több mint a felét a szegedi

medence adta. Eredményes munkájuk nyomán a szegedi olajbányászok 18,5 napi bérüknek megfelelő nyereségrészesedést kaptak.

A kőolajtermelő vállalat megfelelően felkészült ideai feladatára. 1968-ban ugyanis több mint félmillió tonna kőolajat és csaknem 130 millió köbméter földgázt kell fel-színre hozni a szegedi meden-cében.

Magyar sikerek a Zágrábi Vásáron

Jelentős magyar sikereket hozott a vásáron véget ért ideai Zágrábi Tavaszí Vásár.

A magyar áruk közül a slágerek közé lépett a Győri Pamutszővő és Műbörgyár Graboblan nevű raktársátra, amelyet tavaly mutattak be először a Budapesti Nemzetközi Vásáron. A Hungarotex sátrakat, egyéb kem-pingfelszereléseket állított ki. A Zágrábban folytatott tárgyalások alapján a magyar külkereskedelmi vállalat ezekből a cikkekből 1969-ben előreláthatólag megkét-szerezi Jugoszláviába irányuló eladásait 1968-hoz képest. (MTI)

Spárgaszüret és -export

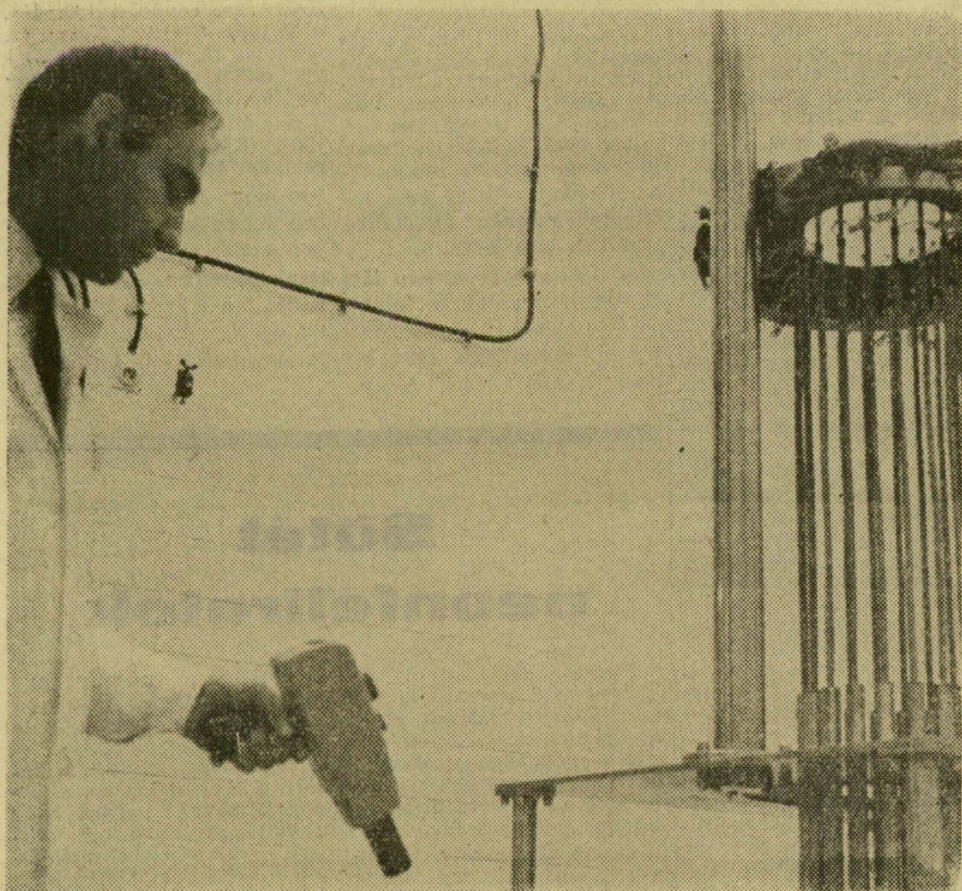
Hazánk legnagyobb spárgatermő vidékén, Csongrád és Bács megye gyorsan felmelegedő Duna-Tisza-közi homokföldjein megkezdődött a szedés. Megyénkben főleg Bördány és Öttömös környékén terjedt el ez a növényfélése, amely az idén — a korai kitavaszkodás folytán — korábban kerül piacra mint más években.

A szövetkezetek Csongrád megyei Értékesítő Központja eddig már több mint száz mászást vásárolt fel kisebb tételekben, a nagy idény most kezdődik, s összesen nyolc-tíz vagon átvételére számítanak. Ezt a zöldség-féleséget főként külföldön kedvelik s nyolcvan száza-

lékát exportálják. A magyar spárga a nyugati országokban keresett árucikk s a legnagyobb fogyasztója a Német Szövetségi Köztársaság, de ezenkívül még legalább öt országban ismerik, rendszeresen, évről évre vásárolják. A Csongrád megyei termést feldolgozásra a kecskeméti hűtőházba küldik. Az előírt méretnél megfelelő hosszúságú spárgasíkokból félkilós kötegeket készítenek, s így árusítják a nyugati államok zöldséges és csemege önkiszolgáló boltjaiban.

Cseterki Lajos látogatása

Cseterki Lajos, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára hétfőn Szolnokra látogatott. A város kulturális intézményeiben tett látogatás után a megyei pártbizottság székházának nagytermében kommunista értelmiségi aktívaülést rendeztek, amelyen Cseterki Lajos tartott előadást az aktuális politikai kérdésekről.



Gammabesugárzó

A Magyar Tudományos Akadémia Izotóp Intézetében, Csillebércen üzembe helyezték az ország legnagyobb aktivitású gammabesugárzó berendezését. Képünkön a besugárzóhelyiségben az aktivitást ellenőrzik

KEDD.
1968. ÁPRILIS 23.

DEL-MAGYARORSZAG 3